

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8114

гр. София, 25.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **3959** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК.

По делото е постановено решение № 4991 от 21.07.2023 г., с което частично е уважено оспорването на В. К. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.2, ап.6, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218008177-091-001 от 27.11.2019 г., поправен с Ревизионни актове за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001/13.03.2020 г. в частта, изменена с Решение № 413/19.3.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ [населено място].

Със същото решение и съобразно изхода на спора съдът се е произнесъл и по исканията на страните за присъждане на разноски.

Постъпила е молба от 02.08.2023 г. от ответника с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските. Изразено е становище, че присъденото в негова полза юрисконсултско възнаграждение следва да бъде в размера към момента на приключване на устните състезания по спора, а не в присъдения от съда размер - към момента на подаване на жалбата до съда.

Ответникът по молбата В. К. В. не взема становище.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Молбата е постъпила в срока по чл.248, ал.1 ГПК, поради което съдът я намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред АССГ се е развило по реда на чл.226 от АПК - след отмяна на предходно решение на АССГ, постанове по адм.д.№3745/2020 г. При първоначалното

разглеждане е представено пълномощно в полза на адв. И. И. от 22.06.2020 г. (л.117 от адм.д.№3745/2020 г.) за процесуално представителство пред съда до окончателното приключване на спора.

В решение № 4991 от 21.07.2023 г. съдът е формулирал становище, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да се определи съобразно редакцията на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към момента на подаване на жалбата, тъй като съобразно него жалбоподателят може да предвиди евентуален размер на съдебните си разноски, което от своя страна го мотивира да упражни или не правото си на жалба.

Съдът не намира основание да отстъпи от така формулираното си становище. Константна е практиката на ВАС, че разноски за адвокатско възнаграждение се дължат към момента на сключване на договора за правна защита и съдействие (напр. Определение № 687 от 23.01.2023 г. по адм.д. № 3307/2022 Г., II отд. на ВАС). По аналогични съображения, разноските за юрисконсултско възнаграждение по чл.161, ал.1 от ДОПК, вр. Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да се определят към момента, в който жалбоподателят се е мотивирал, чрез подаване на жалба, да участва в съдебно производство. Към този момент той може да направи преценка, както за размера на адвокатското, така и за размера на юрисконсултското възнаграждение.

Всички изложени от молителя теоретични разсъждения относно характера на съдебните разноски, макар и принципно верни, не могат (според решаващия състав) да обосноват отговорност за разноски за юрисконсултско възнаграждение в по-висок размер, определяем към момента на приключване на съдебния спор. В подкрепа на това становище е и различният начин на определяне на размера на юрисконсултското възнаграждение по чл.143, ал.3 от АПК и по чл.161, ал.1 от ДОПК - в първия случай в по-благоприятния размер по Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37 от ЗПП и във втория - в значително по-високите размери по Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения съдът намира искането за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските за неоснователно.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 02.08.2023 г. от ответника директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] за изменение на постановеното по делото решение № 4991 от 21.07.2023 г. в частта за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: